

צירציל יודע שיהודי אמריקא, וביחוד ציוני אמריקא, עוסדים מאחורי דרישות הסוכנות, ואולי גם היה ברור שיקבל משלחת יהודית - ואין הדבר ברור כלל, וסרוב היה פירושו עלבון - לא היחה החוקלה רבה, והצורך העיקרי היה עומד במקומו: הלחץ האמריקני, כי רק זה יעמוד בפני הלחץ "הערבי", כלומר הלחץ של הפקידים האנגלים החוששים לערבים, ולחץ אמריקני פירושו לחץ דעה הקהל הגויי, ומשלחת של גויים חסלא שליחות זו. ניומן סבור שאין שהוח לארגן משלחה כזו, לאחר שקד עכשיו לא הורשה לעשות תעמולה בקרב הוקד המלסתינאי לטובת הצבא היהודי.

סי שהוא יעץ להתחיים ידידים אחדים על אגרה מלגורפיה לצירציל. חסכחי בהצעה זו. אולם גם זאח אינה בטוחה לדעה ניומן, אבל ינסה להתקשר עם סנטור ווגמן. לפני גמר הישיבה הודיע ווייז שעליו ללכת כי יש לו ישיבה אחרת. גם גולדשטיין סיהר ללכת ואי-אפשר להעמיד על הפרק אח דבר הליכתי לוושנינגטון, ורק ביקשתי מהם רגע אחד - כשהיו כבר לבושים אדרוהיהם - להודיע להם שאני עובר לוושנינגטון.

24 דצמבר
יום ד'

בבוקר בא אצלי השופט רוזנבלט. סי שהיה ציר אמריקא ברוסיה, לורנס שטיינהרט, הוא גיסו של אחיו. בשובו

עכשיו סרוסיה עבר בארץ ונתרשם מהמפעל הציוני. היה בנעוריו ציוני כמעט, אולם נשחקק בעסקיו והחרחק. עזר לסגוריו של רוזוולט כמוקמד הדימוקרטים לנשיאות, ור-ט שומר לו חמד נקורים ומינה אותו שגריר לארצות שונות ולבסוף גם למוסקבה. אינו מצטיין ביוחר, אבל הצליח לראות המצב הצבאי ברוסיה בראשית המלחמה, כשמוכחיו הודיעו על נפילת מהירה של רוסיה והוא הודיע שרוסיה תקמוד למצער חצי שנה. משום כך עלה כוכבו - בעיני רוזוולט. כשחזר סיפר לרוזוולט על מה שראה בארץ ועל היחס הרק של הפקידות וטען שאין לסמוך על האנגלים, ועליו - על ר-ט, להגן על אינטרסי היהודים.

רוזנבלט יוצא היום להפגש אהו בושינגטון, לפני לכהו לפלורידה. ישנב כעבור שבועים ומוכן לסדר לי פגישה אהו. הודיחי לו על האינפורמציה ועל הפגישה.

באחה נפגשתי יחד עם ניומן אח ביואל - מי שהיה סכין לוויילקי אח נאומיו; הוא סעונין במזרח הקרוב. סיפרתי לו על המצב בארץ ובמזרח הקרוב. התענין בקואופרטיבים של הפועלים, ודיבר במרירות עצומה נגד מדיניות רוזוולט העלולה להמיט שואה על הארץ, פועליה ותעשייתה. אחרי המלחמה ישתרר פה פשיזם - כי החיילים שישובו מהנצחון יהיו מאוכזבים. "המנהיגים" אינם מבינים אח שאלוח החוצרה ויש משטר דימוקרטי. לא לפועלים ולא לבעלי התעשייה לא ניהן באמת כלום - והכל נקטה ע"י ביורוקרטיה.

ואשר לארץ - הוא סבור שזוהי שאלה יהודית נוצרית,
וא"י לא נוגעת לערבים. אין לאלה שום חביעה - ויחסם למלחמה הוכיח.

26 דצמבר
יום ה'

שצ'ופקביץ, מחברינו הפולנים, שהגיע אחרי ישיבה
של כמה חדשים ביפן, בא לגייס אותי למפעל הציוני. הוא רוצה
מגביה של חמשה מליון דולר לעזרת יהודי פולין, ועוד חמשה
מליון בשביל העלאת יהודי פולין לארץ. אמרתי לו שדבר שני
שייך למגביה האר"ית, ולדבר ראשון לא אצטרף - ואני מוכן לדון
אחו רק על עזרה להנוצחנו בפולין: המפלגה והחלוץ, והזמנתי
אח כל החברים, הפולנים, מרמינסקי, גרינברג וורטהיים להגיעצות
אחי בענין זה ליום א' הבא.

שצופקביץ סיפר לי דבר מחמיה: יחס הממשלה
היספניה לפליטים היהודים הצטיין בנדיבות-לב ואהדה רבה. הקלו
על ישיבתם, ניחנה להם עזרה חמריה, טפלו בהם ברצון ובידידות.
פרופסור יפני הרגם דקדוק עברי ליפנית.

קיבלתי חוזר ששלח ניומן לחברי ועד החירום - על
הודעתי שאני עובר לווישינגטון. הוא מציינ שאין טעם עוד ליסוד
לשכה של ועד החירום בווישינגטון. חזוהי יריה ראשונה ו
רבים החנודו לפני שנה למנויו של ניומן. חברי

• / •